

โดย เจ็ลเคอร์ซี. ทอคค์ คริสทอพอเฟอร์สัน
แห่งโคออร์มิอัครสาวกสิบสอง

การฟื้นคืนพระชนม์ ของพระเยซูคริสต์

พระเยซูแห่งนาซาเร็ธคือพระผู้ไถ่ที่ฟื้นคืนพระชนม์ และข้าพเจ้าเป็นพยานถึงผลทุกสิ่งทีตามมาจาก ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์

ความรู้สึกล้มป่วยแพ้ยับเยินและสิ้นหวัง เข้าห่อหุ้มสานุศิษย์ของพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์บนกางเขนและพระศพถูกวางไว้ซีวิตในอุโมงค์ ทั้งที่พระผู้ช่วยให้รอดเคยตรัสซ้ำหลายครั้งถึงการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ที่จะตามมา แต่พวกเขาก็ยังไม่เข้าใจอย่างไรก็ตาม ไม่นานหลังจากบ่ายอันมืดมัวแห่งการตรึงกางเขน เข้าอันเปรมปรีดิ์แห่งการฟื้นคืนพระชนม์ก็ตามมา แต่ปีตินั้นเกิดขึ้นต่อเมื่อบรรดาสานุศิษย์เห็นประจักษ์แก่ตาถึงการฟื้นคืนพระชนม์นั้น เพราะแม้แต่คำประกาศของเหล่าเทพว่าพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว ก็ไม่มีใครเข้าใจในครั้งแรก—เพราะเป็นสิ่งที่คาดไม่ถึงเลยแม้แต่น้อย

มารีย์ชาวมักดาลาและหญิงผู้ซื่อสัตย์อีกไม่กี่คนมาที่อุโมงค์ฝังพระศพของพระผู้ช่วยให้รอดในเช้าตรู่วันอาทิตย์วันนั้น พวกนางนำเครื่องหอมและน้ำมันหอมมาเพื่อชโลมพระศพของพระเจ้าให้เสร็จ จากครั้งแรกเมื่อทรงถูกนำมาวางในอุโมงค์อย่างเร่งรีบก่อนถึงวันสะบาโต ในเช้าวันพิเศษยี่งนี้ พวกนางมาถึงก็พบอุโมงค์เปิดอยู่แล้ว ศิลาที่ปิดปากอุโมงค์ถูกเคลื่อนออกไป และเทพสององค์

ประกาศว่า

“พวกท่านแสวงหาคนเป็นในพวกคนตาย ทำไม?

“[พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว] จงระลึกถึงคำที่พระองค์ตรัสกับพวกท่านขณะที่พระองค์ยังอยู่ในแคว้นกาลิลี

“ว่า ‘บุตรมนุษย์จะต้องถูกมอบไว้ในมือของพวกคนบาป และจะต้องถูกตรึงที่กางเขน และวันที่สามจะเป็นขึ้นมาใหม่’¹

“จงมาดูที่ซึ่งเขาวางพระองค์ไว้ นั้น

“แล้วจงรีบไปบอกสาวกทั้งหลายของพระองค์ว่า พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว”²

ตามที่เทพบัญชา มารีย์ชาวมักดาลามองเข้าไปในอุโมงค์ แต่ดูเหมือนว่าสิ่งเดียวที่นางคิดคือพระศพของพระเจ้าหายไปแล้ว นางรีบไปรายงานอัครสาวก เมื่อพบเปโตรกับยอห์นจึงบอกพวกเขาว่า “เขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าออกไปจากอุโมงค์แล้ว และเราก็ไม่รู้ว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน”³ เปโตรกับยอห์นจึงวิ่งไปที่นั่นและพบว่าอุโมงค์ว่างเปล่าจริงๆ แต่เห็น “ผ้าปูนางวางอยู่... ส่วนผ้าพันพระเศียรของพระองค์...พับไว้ต่างหาก”⁴ เราเห็นได้ว่ายอห์นเป็นคนแรกที่เข้าใจข่าวสารอันล้ำเลิศของการฟื้นคืนพระชนม์ เขาเขียนว่า “เขาเห็นและเชื่อ” ขณะที่คนอื่น ณ เวลานั้น “ไม่เข้าใจข้อพระคัมภีร์ที่เขียนไว้ว่าพระองค์จะต้องเป็นขึ้นมาจากตาย”⁵

เปโตรและยอห์นไปแล้ว แต่มารีย์อยู่รังทำยในความโศกเศร้า ระหว่างนั้นเหล่าเทพกลับมากลางนางอย่างอ่อนโยนว่า “หญิงเอ๋ย ร้องให้ทำไม?” นางตอบว่า เพราะเขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไป และข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขาไปไว้ที่ไหน”⁶ ณ ขณะนั้นพระผู้ช่วยให้รอดที่ฟื้นคืนพระชนม์แล้ว ทรงยืนอยู่

สละชีวิตนั้นและมีสิทธิอำนาจที่จะรับคืนมาอีก”¹⁸

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไม่ทรงพึ่งพาอาหาร น้ำ ออกซิเจน หรือสสาร หรืออำนาจอื่นใด หรือบุคคลอื่นใดเพื่อดำรงพระชนม์ชีพ ทั้งเมื่อทรงเป็นพระเยซูฮิวาห์และพระเมสสิยาห์ พระองค์คือ เราเป็น ผู้ยิ่งใหญ่ พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เอง¹⁹ พระองค์ทรงดำรงอยู่และจะทรงดำรงอยู่ตลอดไป

โดยการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระเยซูคริสต์ทรงเอาชนะการตกในทุกด้าน ความตายทางร่างกายเป็นเพียงชั่วคราว แม้ความตายทางวิญญาณก็มีจุดสิ้นสุด เพราะทุกคนจะกลับมาในที่ประทับของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม อยู่น้อยระยะเวลาหนึ่งเพื่อรับการพิพากษา เราสามารถวางใจและมั่นใจอย่างเต็มที่ว่าเดชะนาภาพของพระองค์ จะเอาชนะทุกสิ่งและประทานชีวิตอันเป็นนิรันดร์แก่เรา

“เพราะว่าในเมื่อความตายเกิดขึ้นโดยมนุษย์คนหนึ่ง การเป็นขึ้นจากความตายก็เกิดขึ้นโดยมนุษย์คนหนึ่งเช่นกัน

“เพราะว่าเช่นเดียวกับที่ทุกคนต้องตาย โดยเกี่ยวเนื่องกับอาดัม ทุกคนก็จะได้รับชีวิต โดยเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์”²⁰

เอลเดอร์วิล เอ. แม็กซีเวลล์กล่าวว่า “ชัยชนะของพระคริสต์เหนือความตายยุติสภาพความเป็นมนุษย์ บัดนี้เหลือเพียงสภาพส่วนตัวเท่านั้น และเราจะได้รับการช่วยชีวิตจากสภาพเหล่านี้เช่นกันโดยทำตามคำสอนของพระองค์ผู้ทรงช่วยชีวิตเรามาแล้วจากการดับสูญโดยรวม”²¹

เมื่อทรงสนองข้อเรียกร้องของความยุติธรรมแล้ว พระคริสต์ทรงก้าวเข้ามาแทนที่ความยุติธรรม หรือเราพูดได้ว่า พระองค์ทรงเป็นความยุติธรรม ดังที่พระองค์ทรงเป็นความรัก²² นอกจากทรงเป็นพระเจ้าที่ดีพร้อมผู้ทรงเที่ยงธรรมแล้ว พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่ดีพร้อมผู้ทรงเมตตาด้วย”²³ ฉะนั้นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจึงทรงทำให้ทุกสิ่งถูกต้อง ไม่มีความยุติธรรมใดในชีวิตมรรตย์ที่คงทนถาวร แม้แต่ความตาย เพราะพระองค์ทรงกลับคืนสู่ชีวิตอีกครั้ง ไม่มีความบาดเจ็บ ความพิการ การทรยศ หรือทารุณกรรมใดๆ ที่ไม่ได้รับการชดใช้คืนในวันสุดท้าย ทั้งนี้เนื่องจากความเที่ยงธรรมและพระเมตตา

ข้างหลังนางพลางตรัสว่า “หญิงเอ๋ย ร้องให้ทำไม? ตามหาใคร?” มารีย์เข้าใจว่าพระองค์เป็นคนทำสวนจึงตอบว่า “นายเจ้าข้า ถ้าท่านเอาพระองค์ไป ขอบอกให้ดิฉันรู้ว่าเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน ดิฉันจะได้รับพระองค์ไป”⁷

เอลเดอร์เจมส์ อี. ทัลเมจเขียนว่า “พระเยซูคือคนที่เธอพูดด้วย องค์พระเจ้าที่เธอรัก แม้เธอไม่รู้ก็ตาม คำเดียวจากพระโอษฐ์ที่มีชีวิตของพระองค์เปลี่ยนความปวดร้าวของเธอเป็นปิติอย่างเหลือล้น ‘พระเยซูตรัสกับนางว่า มารีย์เอ๋ย’ พระสุรเสียง น้ำเสียง สำเนียงอันอ่อนโยนที่นางเคยได้ยินและรักในวันวาน ลุดนางขึ้นจากห้วงลึกแห่งความสิ้นหวังที่เคยตกลงไป นางหันมาและเห็นพระเจ้า ด้วยความปิติยินดีจึงเอื้อมแขนออกไปเพื่อกอดพระองค์ เอ๋ยเอื้อนคำเดียวที่แสดงความรักและเคารพบูชา ‘รับโน้’ ซึ่งแปลว่า ท่านอาจารย์ที่รักของข้าพเจ้า”⁸

ดังนั้น หญิงที่ได้รับการผู้นี้จึงกลายเป็นมนุษย์คนแรกที่ได้เห็นและพูดกับพระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ ต่อมาในวันเดียวกัน พระองค์ทรงปรากฏต่อเปโตรที่เยรูซาเล็มหรือใกล้ๆ แถวนั้น⁹ ต่อสานุศิษย์สองคนระหว่างทางไปเอมมาอูส¹⁰ และในตอนค่ำๆ พระองค์ทรงปรากฏท่ามกลางอัครสาวก 10 คนและคนอื่นๆ พลางตรัสว่า “จงดูที่มือและเท้าของเราว่าเป็นเราเอง จงคลำตัวเราดู เพราะว่าถ้าผีไม่มีเนื้อและกระดูกเหมือนอย่างที่คุณเห็น เราไม่มี”¹¹ จากนั้นเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นอีก “เมื่อพวกเขายังไม่ค่อยเชื่อเพราะเป็นเรื่องที่น่ายนิดยิ่งเหลือเชื่อ และกำลังประหลาดใจอยู่นั้น”¹² พระองค์จึงเสวยปลาและน้ำ

ผึ้งต่อหน้าพวกเขา¹³ ต่อมาพระองค์ทรงสั่งพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจะเป็นสักขีพยานของเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย ทั่วแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”¹⁴

นอกเหนือจากพยานที่ได้รับการยืนยันเหล่านี้ในเยรูซาเล็ม เรามีศาสนิกจันหาที่เปรียบมิได้ที่พระเจ้าผู้ทรงฟื้นฟูปฏิบัติต่อบรรดาผู้อยู่อาศัยสมัยโบราณของซีกโลกตะวันตก ในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง พระองค์เสด็จลงมาจากสวรรค์และเชื้อเชิญฝูงชนราว 2,500 คน ให้ออกมาที่ละคนจนกระทั่งทุกคนได้ยื่นมือเข้าไปในพระปรัศว์และสัมผัสรอยตะปุ่มที่พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์¹⁵

“และเมื่อพวกเขาทั้งหมดได้ออกไปและเห็นด้วยตนเอง, พวกเขาร้องออกมาเป็นเสียงเดียว, มีความว่า:

“โอชะนั้นนา! ของพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสูงสุดทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด! และพวกเขาทรุดลงแทบพระบาทของพระเยซู, และนมัสการพระองค์.”¹⁶

การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์แสดงให้เห็นว่าการดำรงอยู่ของพระองค์นั้นไม่ขึ้นกับสิ่งใดและไม่มีที่สิ้นสุด “เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองอย่างไร พระองค์ก็ทรงให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์เองอย่างนั้น”¹⁷ พระเยซูตรัสว่า

“เพราะเหตุนี้พระบิดาจึงทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเราเพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก

“ไม่มีใครชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตตามที่เรที่ตั้งใจเอง เรามีสิทธิอำนาจที่จะ

สูงสุดของพระองค์

ในทำนองเดียวกัน เราทุกคนต้องรับผิดชอบ ต่อพระองค์สำหรับชีวิต การเลือก และการกระทำของเรา แม้กระทั่งความคิดของเรา เพราะพระองค์ทรงไถ่เราจากการตกในความ เป็นจริงแล้วชีวิตเราเป็นของพระองค์ พระ องค์ตรัสว่า

“ดูเถิดเราให้กิตติคุณของเราแก่เจ้า, และนี่คือกิตติคุณที่เราให้แก่เจ้า—ว่าเรามาในโลก เพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาของเรา, เพราะพระบิดาของเราทรงส่งเรามา.

“และพระบิดาของเราทรงส่งเรามาเพื่อเรา จะได้ถูกยกขึ้นบนกางเขน; และหลังจากที่เรา ถูกยกขึ้นบนกางเขนแล้ว, เพื่อเราจะดึงมนุษย์ ทั้งปวงมาหาเรา, เพื่อตั้งที่เราถูกยกขึ้นโดย มนุษย์อันใด แม้ฉันนั้นมนุษย์จะถูกยกขึ้น โดยพระบิดา, เพื่อยืนอยู่ต่อหน้าเรา, เพื่อรับ การพิพากษาตามงานของพวกเขา”²⁴

ลองพิจารณาสักครู่ถึงนัยสำคัญของการ พินคืนพระชนม์ในการจัดข้อสงสัยขั้นสุดท้าย เกี่ยวกับตัวตนที่แท้จริงของพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ การโต้แย้งเชิงปรัชญา และคำถามแห่ง ชีวิต หากพระเยซูพินคืนพระชนม์จริงๆ ย่อม แสดงว่าพระองค์ทรงเป็นสัจภาวะแห่งสวรรค์ ไม่มีมนุษย์คนใดมีพลังอำนาจในตนเองที่จะ กลับมามีชีวิตหลังจากตายไปแล้ว เพราะ ว่าพระองค์พินคืนพระชนม์ พระเยซูย่อมไม่ ได้เป็นเพียงช่างไม้ ครู อาจารย์ หรือศาสดา พยากรณ์อย่างแน่นอน เพราะพระองค์พิน คคืนพระชนม์ พระเยซูย่อมต้องเป็นพระผู้เป็น เจ้า แม้พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจาก พระบิดา

ฉะนั้น สิ่งที่พระองค์ทรงสอนจึงเป็นความ จริง เพราะพระผู้เป็นเจ้าตรัสเท็จไม่ได้²⁵

ฉะนั้น พระองค์จึงทรงเป็นพระผู้สร้างแผ่น ดินโลก ดังที่พระองค์ตรัส²⁶

ฉะนั้น สวรรค์และนรกจึงมีจริง ดังที่พระ องค์ทรงสอน²⁷

ฉะนั้น มีโลกแห่งวิญญาณที่ซึ่งพระองค์ ทรงไปเยือนหลังจากสิ้นพระชนม์²⁸

ฉะนั้น พระองค์จะเสด็จมาอีกครั้ง ดังที่ ทวยเทพกล่าว²⁹ และจะทรง “ปกครองแผ่นดิน โลกด้วยพระองค์เอง”³⁰

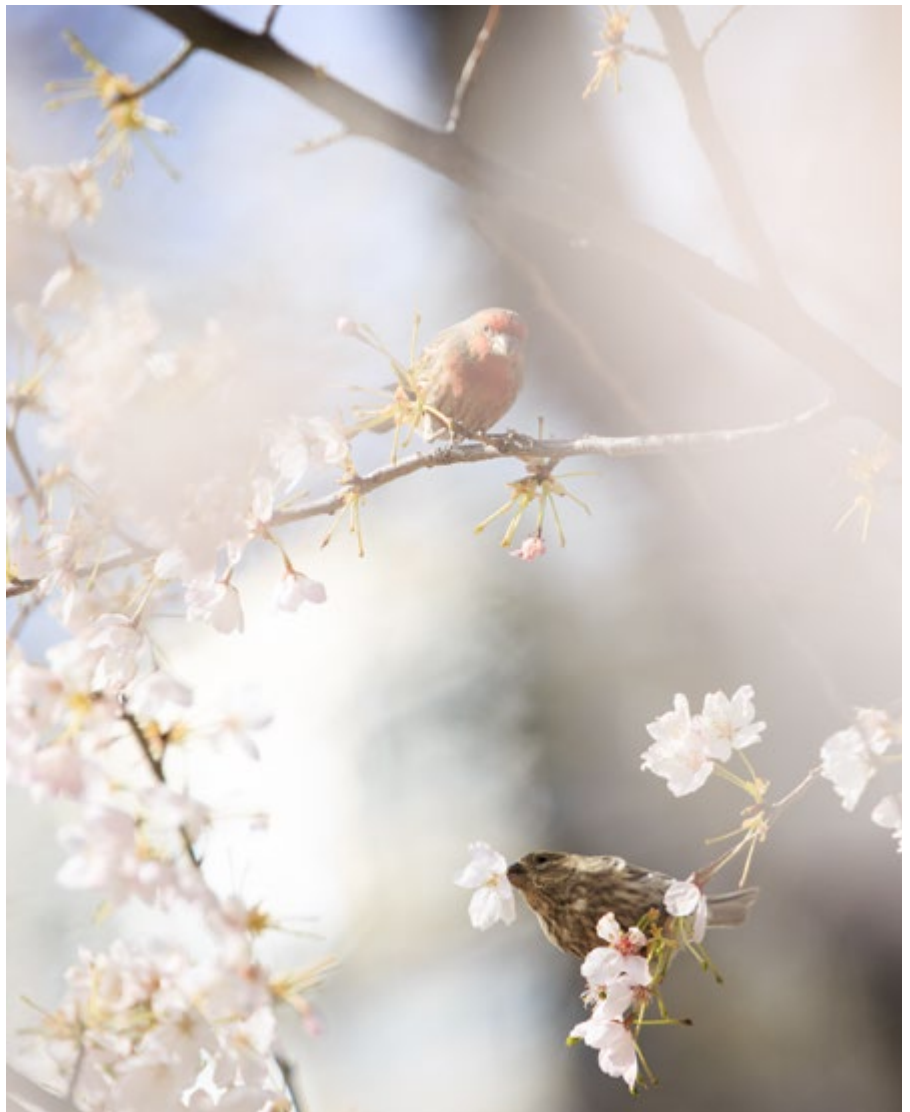
ฉะนั้น จะมีการพินคืนชีวิตและการพิพาก ษาครั้งสุดท้ายสำหรับทุกคน³¹

เนื่องด้วยความเป็นจริงเกี่ยวกับการพินคืนพระ

ชนม์ของพระคริสต์ ข้อสงสัยเรื่องเดซานาภาพ อันสมบูรณ์ ปรีชาญาณรอบรู้ และความ เมตตาปราณีของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา—ผู้ ประทานพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของ พระองค์เพื่อไถ่โลก—จึงไร้เหตุผลทั้งสิ้น ข้อ สงสัยเรื่องความหมายและจุดประสงค์ของ ชีวิตจึงไม่มีมูลความจริง อันที่จริงพระเยซู คริสต์คือพระนามเดียวหรือหนทางเดียวที่ จะนำความรอดมาสู่มนุษยชาติได้ พระคุณ ของพระคริสต์มีอยู่จริง ซึ่งมีทั้งการให้อภัย และการชำระล้างสำหรับคนบาปที่กลับใจ ศรัทธาเป็นมากกว่าจินตนาการหรือสิ่งที่ สร้างขึ้นเชิงจิตวิทยา มีความจริงสูงสุดที่เป็น สากล รวมทั้งมาตรฐานทางศีลธรรมที่ไร้อคติ และไม่เปลี่ยนแปลง ดังที่พระองค์ทรงสอนไว้ เนื่องด้วยความเป็นจริงเกี่ยวกับการพินคืน พระชนม์ของพระคริสต์ การกลับใจจากการ

ฝ่าฝืนกฎและพระบัญญัติของพระองค์นั้น เป็นไปได้และเป็นเรื่องเร่งด่วน ปาฏิหาริย์ ของพระผู้ช่วยให้รอดมีจริง ดังสัญญาที่ทรง ให้อภัยบรรดาคนผู้ศรัทธาว่าพวกเขาจะทำได้ เช่นเดียวกัน แม้กิจที่ยิ่งใหญ่กว่า³² ฐานะ บุโรหิตของพระองค์ย่อมต้องเป็นพลังอำนาจ จริงที่ “ดูแลพระกิตติคุณและถือกุญแจแห่ง ความลึกลับของอาณาจักร, แม้กุญแจแห่ง ความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้า. ฉะนั้น, ในศาสนพิธี ของฐานะบุโรหิตนี้, พลังอำนาจของความเป็น เหมือนพระผู้เป็นเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์.”³³ เพราะความเป็นจริงของการพินคืนพระชนม์ ของพระคริสต์ ความตายจึงไม่ใช่จุดจบของ เรา แม้ “ผิวหนัง [ของร่างกายเรา] ถูกทำลาย ไปอย่างนี้ แล้วในเนื้อหนัง [ของเรา] [เรา] จะ เห็นพระเจ้า”³⁴

ประธานโรมัส เอส. มอนสันเล่าเรื่องของ

โรเบิร์ต แบลตซ์ฟอร์ด เมื่อ 100 ปีที่แล้ว “ในหนังสือของเขาชื่อ *God and My Neighbor* เขาโจมตีอย่างรุนแรงต่อความเชื่อที่ชาวคริสต์ยอมรับ อาทิ พระผู้เป็นเจ้า พระคริสต์ การสวดอ้อนวอน และความเป็นอมตะ เขากล่าวอ้างอิงอย่างหาญว่า ‘ผมยืนยันว่าได้พิสูจน์ทุกสิ่งตามที่ผมต้องการแล้วอย่างเต็มที่และแน่นอนว่าไม่มีชาวคริสต์คนใด ไม่ว่าจะมีอายุหรือความสามารถเพียงไร จะหักล้างข้อโต้แย้งหรือสะท้อนข้อสงสัยบนสนุนของผมได้ เขาปิดล้อมตนเองไว้ในกำแพงแห่งความกังวล แล้วเรื่องที่เขาไม่เคยถึงก็เกิดขึ้น กำแพงของเขาพังทลายเป็นผงธุลี...เขาค่อยๆ เริ่มคลำทางกลับไปหาความเชื่อที่เขาเคยปฏิเสธและเหยียดหยัน อะไรเป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลึกซึ้งเช่นนี้ในทัศนคติของเขา *ภรรยาของเขาเสียชีวิต [แล้ว]* ด้วยหัวใจแตกสลาย เขาเข้าไปในห้องที่ศพของเธอวางอยู่ เขามองใบหน้าแสนรักของเธออีกครั้ง เมื่อออกมาเขาบอกเพื่อนคนหนึ่งว่า ‘ร่างนั้นคือเธอ แต่ก็ไม่ใช่เธออยู่ดี ทุกอย่างเปลี่ยนไป บางอย่างที่เคยอยู่ในนั้นถูกพรากไปแล้ว เธอไม่เหมือนเดิม จะมีอะไรเล่าที่ถูกพรากไปได้นอกจากจิตวิญญาณ’”³⁵

ในความเป็นจริงแล้วพระเจ้าสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์หรือไม่ ใช่ “หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาเราคือประจักษ์พยานของอัครสาวกและศาสตพยานกรณเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝัง ทรงคืนพระชนม์อีกครั้งในวันที่สาม และเสด็จ

ขึ้นสู่สวรรค์ เรื่องอื่นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเราล้วนเป็นเพียงส่วนประกอบของเรื่องดังกล่าว”³⁶

เมื่อการประสูติของพระเยซูตามคำพยากรณ์เริ่มใกล้เข้ามา มีผู้คนท่ามกลางชาวนีไฟและชาวเลมันสมัยโบราณที่เชื่อ แม้ส่วนมากจะสงสัย ในที่สุด เครื่องหมายการประสูติของพระองค์ก็มาถึง—หนึ่งวันหนึ่งคืนกับอีกหนึ่งวันที่ปราศจากความมืด—และทุกคนจึงได้รู้³⁷ แม้ดังเช่นทุกวันนี้ บางคนเชื่อในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ตามความเป็นจริง หลายคนสงสัยหรือไม่เชื่อ แต่บางคนรู้ในที่สุดทุกคนจะเห็นและทุกคนจะรู้ “ทุกเช้าจะย่อลง และทุกคืนจะสวดภาวนาต่อพระพักตร์พระองค์”³⁸ แต่โดยดี

จนกว่าจะถึงเวลานั้น ข้าพเจ้าเชื่อพยานทั้งหลายของการฟื้นคืนพระชนม์ของผู้ช่วยให้รอด ประสบการณ์และประจักษ์พยานของพวกเขาอยู่ในพันธสัญญาใหม่—ทั้งของเปโตรกับเพื่อนในหมู่อัครสาวกสิบสองและมารีย์สาวกมาดามผู้บริสุทธิ์อันเป็นที่รัก ข้าพเจ้าเชื่อประจักษ์พยานที่พบในพระคัมภีร์มอรมอน—เช่นประจักษ์พยานของอัครสาวกนี้ที่พบกับชนนินรมานในแผ่นดินอุดมมั่งคั่งและข้าพเจ้าเชื่อประจักษ์พยานของโจเซฟ สมิทและซิดนีย์ วิกตัน ผู้ประกาศพยานอันยิ่งใหญ่แห่งสมัยการประทานสุดท้ายนี้หลังจากประจักษ์พยานอื่นๆ มากมาย “ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่! เพราะเราเห็นพระองค์”³⁹ ภายใต้การชำเลื่องมองด้วยพระเนตรที่เห็น

ทุกสิ่งของพระองค์ ข้าพเจ้ายืนยันเป็นพยานว่าพระเยซูแห่งนาซาเร็ธคือพระผู้ไถ่ที่ฟื้นคืนพระชนม์ และเป็นพยานถึงผลทุกสิ่งตามที่ตามมาจาก *ข้อเท็จจริง* เกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ขอให้ท่านได้รับความเชื่อมั่นและความสบายใจจากการมีพยานเดียวกันนั้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลูกา 24:5-7.
2. มัทธีว 28:6-7.
3. ยอห์น 20:2.
4. ยอห์น 20:5, 7.
5. ยอห์น 20:8-9.
6. ยอห์น 20:13.
7. ยอห์น 20:15.
8. เจมส์ อี. ทัลเมจ, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 681.
9. ดู ลูกา 24:34; 1 โครินธ์ 15:5.
10. ดู มาระโก 16:12; ลูกา 24:13.
11. ลูกา 24:39.
12. ลูกา 24:41.
13. ดู ลูกา 24:42-43.
14. กิจการ 1:8.
15. ดู 3 นีไฟ 11:14-15.
16. 3 นีไฟ 11:16-17.
17. ยอห์น 5:26.
18. ยอห์น 10:17-18.
19. ดูอพยพ 3:14.
20. 1 โครินธ์ 15:21-22.
21. *The Neal A. Maxwell Quote Book*, ed. Cory H. Maxwell (1997), 287.
22. ดู 1 ยอห์น 4:8.
23. ดู แอลมา 42:15; ดู โมไซยาห์ 15:8-9 ด้วย.
24. 3 นีไฟ 27:13-14.
25. ดู อีนัส 1:6.
26. ดู ตัวอย่าง 3 นีไฟ 9:15.
27. ดู ตัวอย่าง หลักคำสอนและพันธสัญญา 76.
28. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 138.
29. ดู กิจการ 1:10-11.
30. หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 10 ดู คู่มือพระคัมภีร์ “พระเยซูคริสต์ การปกครองมิลเลนเนียมของพระคริสต์” ด้วย.
31. ดู ตัวอย่าง 2 นีไฟ 9:15.
32. ดู ยอห์น 14:12.
33. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19-20.
34. ดู โยบ 19:26.
35. โทมัส เอส. มอนตัน, “ฉันรู้พระผู้ไถ่ทรงพระชนม์!” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2007, 28-29.
36. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* (2007), 52-53.
37. ดู 3 นีไฟ 1:15-20.
38. โมไซยาห์ 27:31.
39. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:22-23.